

ระลึกถึง น.เกร์กรี
พระสันตะปาปา
และนักปราชญ์
แห่งพระศาสนจักร

สดด 119:97-100,

101-103

ทำวัตรสวดที่ 2

บทอ่านที่ 1

1 คร 2:1-5

พี่น้องทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้ามาพบท่าน ข้าพเจ้ามิได้มาประกาศธรรมล้ำลึกเรื่องพระเจ้าโดยใช้ถ้อยคำวิหาวหรือโดยใช้หลักเหตุผลอันฉลาดปราดเปรื่อง ข้าพเจ้าตัดสินใจว่าจะไม่สอนเรื่องใดแก่ท่านนอกจากเรื่องพระเยซูคริสตเจ้า คือพระองค์ผู้ทรงถูกตรึงกางเขน ข้าพเจ้ายังอยู่กับท่านด้วยความอ่อนแอ มีความกลัวและหวาดหวั่นมาก วาจาและคำเทศน์ของข้าพเจ้ามิใช่คำพูดชวนเชื่ออย่างชาญฉลาด แต่เป็นถ้อยคำแสดงพระอานุภาพของพระจิตเจ้า เพื่อมิให้ความเชื่อของท่านเป็นผลจากปรัชญาของมนุษย์ แต่เป็นผลจากพระอานุภาพของพระเจ้า

พระวรสาร

ลก 4:16-30

เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จมาถึงเมืองนาซาเร็ธซึ่งเป็นสถานที่ที่พระองค์ทรงเจริญวัยในวันสัปดาห์ พระองค์เสด็จเข้าไปในศาลาธรรมเช่นเคย ทรงยืนขึ้นเพื่อทรงอ่านพระคัมภีร์... พระเยซูเจ้าทรงคลี่ม้วนหนังสือออก ทรงพบข้อความที่เขียนไว้ว่า

“พระจิตของพระเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ ให้ประกาศข่าวดีแก่คนยากจน ทรงส่งข้าพเจ้าไปประกาศการปลดปล่อยแก่ผู้ถูกจองจำ คืนสายตาให้แก่คนตาบอด ปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่ให้เป็นอิสระประกาศปีแห่งความโปรดปรานจากพระเจ้า”

แล้วพระเยซูเจ้าทรงม้วนหนังสือส่งคืนให้เจ้าหน้าที่และประทับนั่งลง สายตาของทุกคนที่อยู่ในศาลาธรรมต่างจ้องมองพระองค์ พระองค์จึงทรงเริ่มตรัสว่า “ในวันนี้ ข้อความจากพระคัมภีร์ที่ท่านได้อ่านกับอยู่ที่นี่เป็นความจริงแล้ว” ทุกคนสรรเสริญพระองค์และต่างประหลาดใจในถ้อยคำน่าฟังที่พระองค์ตรัส

เขากล่าวกันว่า “นี่เป็นลูกของโยเซฟมิใช่หรือ” พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า “ท่านคงจะกล่าวคำฟังเพี้ยนนี้แก่เราเป็นแน่ว่า ‘หมอย่อย จงรักษาตนเองเถิด สิ่งที่เราได้ยืมว่าเกิดขึ้นที่เมืองคาเปอร์นาอุมนั้น ท่านจงทำที่นี้ในบ้านเมืองของท่านด้วยเถิด’” แล้วพระองค์ยังทรงเสริมอีกว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ไม่มีประกาศกคนใดได้รับการต้อนรับอย่างดีในบ้านเมืองของตน”

เราบอกความจริงอีกว่าในสมัยประกาศกเอลียาห์ เมื่อฝนไม่ตกเป็นเวลาสามปีหกเดือน และเกิดความอดอยากครั้งใหญ่ทั่วแผ่นดิน มีหญิงม่ายหลายคนในอิสราเอล แต่พระเจ้ามิได้ทรงส่งประกาศกเอลียาห์ไปหาหญิงม่ายเหล่านี้ นอกจากหญิงม่ายที่เมืองศารเพทในเขตเมืองไซดอน ในสมัยประกาศกเอลีชา มีคนโรคเรื้อนหลายคนในอิสราเอล แต่ไม่มีใครได้รับการรักษาให้หายจากโรค นอกจากนายนามชาวซีเรียเท่านั้น...”

บ่อยครั้งความคุ้นเคย หรือความใกล้ชิดทำให้เรามองข้ามคุณค่าและความสามารถไป พระเยซูเจ้าไม่ได้รับเกียรติในบ้านของพระองค์ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงเป็นบุคคลที่น่ามหัศจรรย์ที่สุดในสายตาของทุกคน แต่คนในหมู่บ้านของพระองค์กลับมองไม่เห็นคุณค่า พระองค์คือความสำเร็จสมบูรณ์ดังที่ประกาศกทำนายไว้ นั่น สำเร็จในพระองค์ ทุกคนในศาลาธรรมต่างจ้องมองและทึ่งในพระองค์ แต่พวกเขาหลายคนก็สะดุดเพราะพระองค์เป็นเพียงแค่มนุษย์ธรรมดา พวกเขาจึงไม่ได้ต้อนรับพระองค์อย่างแท้จริง เพียงเพราะอคติของพวกเขาเท่านั้น บ่อยครั้งอคติ การปิดใจ ปิดตา ปิดหู อาจทำให้เราพลาดโอกาสที่จะได้รับพระพรที่มาถึงเราก่อนใครอื่น จึงจำเป็นที่เราจะต้องเปิดใจเสมอ

วันที่ 3 กันยายน 2555

ลก 4.16-30

ชายคนหนึ่งจำวันฉลองปีปีติมหาการุญ 2000 ได้ มีการเตือนว่าปี 2000 จะเป็นปีสิ้นสุดของโลก ได้มีการชวนเชิญให้ประชาชนกลับใจมาหาพระเจ้าเพื่อรับความรอด

ความรอดเบ็ดเสร็จดังกล่าวข้างต้นคล้ายคลึงกับความคิดจิตใจของชาวยิว. ชาวยิวเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาเท่านั้นจะรอดได้. ส่วนคนที่ไม่ใช่ชาวยิวเป็นชนต่างชาติและคนที่นับถือศาสนาอื่นจะไม่ได้รับความรอด

พระวรสารวันนี้เสนอภาพที่ต่างไป. พระเยซูเจ้าทรงเตือนให้ระลึกถึงเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ แสดงถึงความดีของพระเจ้า. พระองค์ตรัสถึงเรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้าของประกาศกเอลียาห์และประกาศกเอลีซา. ประกาศกเอลียาห์สามารถไปหาแม่ม่ายในประเทศอิสราเอลเพื่อช่วยเหลือเธอ. แต่ท่านกลับไปหาแม่ม่ายชาวไซรินในเมืองเศราฟัทในดินแดนไซดอน.

ส่วน ประกาศกเอลีซารักษานายทหารซีเรียที่เป็นโรคเรื้อน ขณะที่มียคน โรคเรื้อนหลายคนในอิสราเอลในเวลานั้น. ชาวยิวรู้สึกไม่พอใจกับสารของพระเยซูเจ้า. พระองค์สอนว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของทุกคน. ความรอดเป็นของทุกคน ชาวยิวหรือคนที่ไม่ใช่ยิวก็ได้รับความรอดเหมือนกัน. ไม่ยกเว้นใครเลย. พระเจ้าทรงเสนอความรอดแก่ทุกคนที่เชื่อในพระองค์ (ยน.3.16)